

465    Enefte Beh. af Forsl. til Best. af Folketh. vedr. Fremgangsm. ved Medl. Odsættelse.    466

underskrevet Eden, og hvad enten man vil finde en saadan Stemning hos Mange berettiget eller uberettiget, tror jeg, at det maa vi Alle være enige om, at det i og for sig ikke er ønskeligt, at en saadan Stemning er tilstede. Hvis nogen Følelse i Folket overhovedet fortjener at omfredes, da er det netop den, som munder ud i Udfrygt for det Høieste og Udfrygt og Respekt for Eden. Jeg skal isørigt ikke opholde mig videre ved denne Side af Sagen, det er ikke i strengeste Forstand det, der foreligger, thi det er Spørgsmaalet om den Beslutning, hvortil der er stillet Forslag. En Bemærkning vil jeg dog tillade mig at gøre. Der blev henvist til et faktisk Moment, og man har paaberaabt sig det og tillagt det en vis Betydning. Jeg mener Justitsministeriets omtalte Skrivelse af 1879. Den gik ud paa, at man ikke kunde indrette Odsformularer til Brug for ethvert enkelt Menneske; man kunde ikke saaledes tage Hensyn til hver Enkeltts Hisskuelse. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt denne Udtalelse af Justitsministeriet i alle Henseender er rigtig eller ikke, det har jeg ingen Brug for i dette Dieblif. Det, som var interessant at vide, var, hvorledes det videre gik med den Persons Bidneforklaring, om hvem der var Tale. Dersom denne Mand paa Grund af, at han saaledes havde udtalt, at han ikke kunde aflægge Eden paa selvstændig Maade, overhovedet ikke var stedet til at aflægge Ed og som Følge deraf ikke havde kunnet komme til at aflægge en gyldig Bidneforklaring, da vilde dette Tilfælde jo, forekommer det mig, indeholde et yderligere stærkt Bevis for Nødvendigheden af overhovedet at faae ordnet dette Forhold; thi det kan ikke anses for at være stemmende med en god Retsordning, at efterhaanden flere og flere Borgere blive udelukkede fra at kunne opfylde deres Bidnepligt og Bidneret, og det kan ikke heller anses for at være helbigt eller tilbørligt, at i mange Retsager Parterne ere udsatte for at tabe deres Sag, fordi de gaa glip af de Bidner, de ellers kunde stole paa, idet disse Bidner ikke kunne eller ikke faae Lov til at aflægge edeligt Bidneskyrd.

Spvad det Forslag angaar, som særlig foreligger til Afgjøvelse, da vil jeg for det Første bemærke, at der er en Del af, hvad der har været paa Bane idag, som jeg anser for liggende ganske udenfor Diskussionen; idetmindste skal jeg for mit Vedkommende i ingen Henseende komme ind derpaa. Det er de Skrivelser, som ere veglede mellem den meget ærede Formand og det ærede

Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (Brandes). Hvad Formandens Skrivelse angaar, da tror jeg, at man vil anerkjende med mig, at det vilde være saare uheldigt og lidet passende, om man gjorde Indholdet af saadanne Skrivelser til Gjenstand for offentlig Diskussion. Det ærede Medlem, som førte Ordet paa Forslagsstillernes Begne, syntes at anerkjende dette, idet han begyndte med at sige, at han ikke skulde indlade sig paa nogen Kritik af Formandens Optraeden eller Formandens Skrivelse; men det ærede Medlem glemte saa denne vise Beslutning og tillod sig en, som det forekommer mig, endog saa temmelig nærgaaende Kritik, idet han udtalte, at Indholdet af Skrivelsen var saa uheldigt som vel muligt, og at dersom han havde modtaget en Skrivelse af det Indhold, vilde han, hvis han ikke tusinde Gange havde følt sig overbevist om, at det ikke havde været Hensigten at fornærme ham, have følt sig blodig fornærmet. Som sagt, jeg kommer ikke ind paa denne Del af hans Udtalelse; thi det er virkelig min Mening, at hvad man end maatte mene om Indholdet af disse Skrivelser, er det ikke Stedet her til at diskutere dette, og at det vilde være en overmaade farlig Vej at komme ind paa, hvis man i saa Henseende vilde forlade det, man hidtil, saalænge vi have haft en Forfatning heri Danmark, har anset for rigtig og tilbørligt. Der er i det Hele i det Forslag, som de Herrer have gjort, Noget, der for saa vidt fremtræder med nogen Interesse, som det er noget Nyt, noget ganske Splinternyt. Jeg tror, at saalænge Rigsdagen har eksisteret, vil man ikke kunne finde noget Sideslykke til det Forslag til Beslutning, der er indbragt af de Herrer. Dette kan man ikke se bort fra, naar der spørges om, hvorledes man skal stille sig til Forslaget. Dersom Forslaget ikke indeholdt Andet end, hvad der staar i dets sidste Del med Udeladelse af et enkelt Ord, nemlig at Folkethinget ikke kan anse Thingets Formand berettiget til at udsætte den i Grundlovens § 55 hjemlede Odsættelse af et nypalgt Medlem, hvis Valg er godkendt, da vilde jeg for mit Vedkommende have udbedet mig nogen Forklaring af de ærede Forslagsstillere om, hvorledes det skulde forstaaes. Dersom Meningen var at udtale ganske i Almindelighed, at Thingets Formand ikke kan være berettiget til i det Uendelige, Ubestemte aldeles vilkaarligt at udsætte Odsættelsen, saa maatte denne Sætning vistnok i sin Almindelighed siges at være fuldkommen rigtig. Sagen bliver noget mere